

(ειλικρινής) η ταπεινοφροσύνη τους.

110. Πεs: "Επικαλεσθείτε τον ΑΛΛΑΧ ή επικαλεσθείτε τον Ραχμάν - τον Ευσπλαχνικό θεό - τον ΑΛΛΑΧ. Με οποιοδήποτε (επίθετο) κι αν Τον προσφωνήσετε (έχει καλώς). Γιατί σ' Αυτόν ανήκουν οι πιο Όμορφες Ονομασίες. Και να μην εκφωνείς την Προσευχή σου μεγαλόφωνα, κι ούτε με χαμηλό τόνο, αλλά αναζήτησε ένα μέσο δρόμο ανάμεσά τους"

111. Πεs: "Δόξα (πρέπει) στον ΑΛΛΑΧ που δεν πήρε παιδί (δεν γέννησε), και δεν είχε συνέταιρο, στην εξουσία (Του). Κι ούτε (έχει ανάγκη) από κανένα για να Τον προστατέψει από ταπεινώση. Και δόξασέ Τον για το ύψος της μεγαλοπρέπειάς Του".

**(18) Σούρα ελ-Κεχφ
(Η Σπηλιά)**

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

1. Δόξα πρέπει στον ΑΛΛΑΧ που έχει στείλει στο Δούλο Του (Μουχάμμεντ) το Βιβλίο (το Κοράνιο) χωρίς να έχει κάνει σ' αυτό καμία λοξοδρόμηση

2. Το είχαμε ορίσει μια ανώτερη θέση πάνω στ' άλλα θεϊκά βιβλία ώστε να προειδοποιήσει για την τρομερή Τιμωρία απ' Αυτόν, και να αναγγείλει καλά νέα στους Πιστούς που αγαθοεργούν, ότι θα έχουν εξαιρετη αμοιβή,

خُشوعًا ﴿١٨﴾

قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ
وَلَا تَخَافَتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٩﴾

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ لِدَاوُدَ وَلِزَيْدِ بْنِ
مَرْثَدَةَ وَلِأَيُّوبَ آلًا وَلَا لِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلِالْمَلَائِكَةِ وَالرُّسُلِ مِنْ ذَلِكَ شَيْءًا
كَبِيرًا ﴿٢٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ
وَلَمْ يجعلْ لَهُ عِوَجًا ﴿٢١﴾

فِيمَا لِنُذِرَ بِأَسَافِدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ
وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٢٢﴾

3. όπου και θα παραμείνουν για πάντα (στο παράδεισο).

4. Και για να προειδοποιήσει αυτούς (επίσης) που είπαν: "ο ΑΛΛΑΧ έκανε (γέννησε) ένα γιο",

5. Δεν έχουν καμιά γνώση γι' αυτό το (θέμα), κι ούτε είχαν κι οι πατέρες τους. Τρομερή λέξη θγήκε απ' τα χείλια τους. Αυτό που λένε δεν είναι ειμή μόνο ένα ψέμα!

6. Κοντεύεις (Ω! Μουχάμμεντ) να καταστρέψεις τον εαυτό σου από λύπη μόλις φεύγουν επειδή δεν πιστεύουν στο μήνυμα.

7. Βέβαια Εμείς κάναμε άλλα που βρίσκονται πάνω στη γη για στόλιομά της (στους ανθρώπους) με σκοπό να δοκιμάσουμε ποιος απ' αυτούς αποδίδει καλύτερα στο έργο (του).

8. Στ' αλήθεια ό,τι βρίσκεται πάνω στη γη, θα το κάνουμε σκόνη και σκληρό χώμα (άγονο χωρίς χορταρικά).

9. Ή μήπως δεν έχεις λογαριάσει ότι οι Σύντροφοι (οι κάτοικοι) της Σπηλιάς και της Επιγραφής ήταν το μόνο πιο θαυμάσιο από τα σημεία Μας; (υπάρχουν όμως κι άλλα σημεία που είναι εκπληκτικά).

10. Κοίταξε, όταν οι νέοι αποσύρθηκαν στη σπηλιά, και είπαν: "Κύριέ μας! Χορήγησέ μας - απ' τον Εαυτό σου - ευσπλαχνία, και εξασφάλισε απ' τα ιδανικά

تَكْفِيَتِ فِيهِ أَبَدًا ﴿٦﴾

وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿٥﴾

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾

فَلَمَّا كَبُحَّ نَفْسِكَ عَلَىٰ آثَرِهِمْ إِنَّ لَكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ هَذَا الْحَدِيثِ أَصْفًا ﴿٦﴾

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّمَن يَسْلُوهُرَ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرًّا ﴿٨﴾

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنَّا ابْتِغَاءَ مَجْدٍ ﴿٩﴾

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا مِن لَّدُنكَ رَحِمَةٌ وَهِيَ لَنَا مِن أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾

μας τον ίδιο δρόμο για μας!"

11. Και σύραμε (ένα πέπλο) πάνω στ' αυτιά τους σαν βαρύ ύπνο για κάμποσα χρόνια μέσα στη Σπηλιά (για να μην ακούνε).

12. Κι έλεπτα τους ξυπνήσαμε για να δοκιμάσουμε ποιος από τις δύο ομάδες ήταν πιο λεπτός να υπολογίσει το χρόνο (των ετών) που είχαν σταθεί (στη σπηλιά).

13. Εμείς σου διηγούμαστε - με κάθε αλήθεια - την ιστορία τους. Ήταν νέοι που πίστεψαν στον Κύριό τους, και Εμείς τους προχωρήσαμε στην καθοδήγηση.

14. Δυναμώσαμε τις καρδιές τους, όταν ξύπνησαν και είπαν: "ο Κύριός μας, είναι ο Κύριος των ουρανών και της γης. Ποτέ δεν θα επικαλεστούμε καμία άλλη θεότητα, εκτός απ' Αυτόν. Αν το κάνουμε, θα έχουμε - στ' αλήθεια - εκφράσει μια παρέκκλιση!

15. "Αυτοί οι άνθρωποι μας, έχουν πάρει για λατρεία άλλες θεότητες αντί Εκείνου. Γιατί δεν παρουσιάζουν, γι' αυτές μια φανερή (και πειστική) ένδειξη γι' αυτό που κάνουν; Και ποιος είναι πιο άδικος από εκείνον που επινοεί ένα ψέμα ενάντια στον ΑΛΛΑΧ;

16. "Κι όταν απομακρυνθείτε απ' αυτούς κι απ' τα είδωλα που ελάτρευαν - εκτός τον ΑΛΛΑΧ-, αποσυρθείτε τότε στη Σπηλιά. Ο Κύριός σας θα επισωρεύσει πάνω σας απ' τα ελέη Του, και θα εξασφαλίσει για σας - απ' τα ιδανικά

فَصَرَيْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ
سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَبْلُوَ أَيَّ الْحَزِينِ
أَحْسَنَ لِمَا لِيْتَوَّأَمَدًا ﴿١٢﴾

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ
إِنَّهُمْ فِتْنَةٌ ؕ أَمْسُوا بِرَبِّهِمْ وَذُنُّهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ ؕ إِلَهًا
لَقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا ﴿١٤﴾

هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ؕ إِلَهَةً
لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾

وَإِذِ اعْتَرَّتْهُمُوهُمْ وَمَا يُبَدُّونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْرَأَ
إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ
وَيَهْدِي لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا ﴿١٦﴾

σας - άνεση και ευμάρεια."

17. Και (τότε) θα δεις τον ήλιο όταν ανατέλλει - να γέρνει προς τα δεξιά της Σπηλιάς τους, κι όταν δύει τους αφήνει προς τ' αριστερά, ενώ αυτοί βρίσκονται σ' ανοιχτό μέρος στο μέσο της Σπηλιάς. Αυτά είναι τα Σημεία του ΑΛΛΑΧ. 'Όποιοι οδηγεί ο ΑΛΛΑΧ είναι σωστά καθοδηγούμενοι. Κι όποιοι αφήνει στην πλάνη, γι' αυτόν δεν θα βρεις προστάτη ούτε καθοδηγητή.

18. Θα τους θεωρούσες ξυπνητούς ενώ είναι κοιμισμένοι. Και τους στρέψαμε προς τα δεξιά και προς τ' αριστερά. Κι ο σκύλος τους ξαπλωμένος στα δύο μπροστινά του πόδια (κοιμόταν) στο κατώφλι (της σπηλιάς). Κι αν τους έβλεπες θα οπισθοχωρούσες - οπωσδήποτε- τρέχοντας, και θα γέμιζες τρόμο απ' αυτούς.

19. Έτοι τους ξυπνήσαμε (απ' τον ύπνο) για να ερωτήσει ο ένας τον άλλο. Κι ένας απ' αυτούς είπε: "Πόσο καιρό έχετε μείνει (εδώ);" Είπαν: "Έχουμε μείνει (ίσως) μια μέρα ή ένα μέρος της ημέρας". (Τέλος) είπαν (όλοι): "(Μόνο) ο ΑΛΛΑΧ γνωρίζει καλά πόσο καιρό έχετε μείνει εδώ" Γι' αυτό στείλετε τώρα έναν από σας, μ' αυτά τα χρήματά σας - στην πόλη. Αφήστε τον να σας φέρει οτιδήποτε πιο καλή τροφή (για να πάρει) και να φέρει απ' αυτήν σε σας ώστε (να μπορέσετε) να ικανοποιήσετε την πείνα σας. Κι ας συμπεριφερθεί με ευγένεια κι ας μη αναφέρει για σας σε κανένα.

20. "Βέβαια αν μάθουν τη κατάστασηή

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَرْتَوُّعًا عَنْ كَهْفِهِمْ
ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ
وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مِنْ يَدٍ
اللَّهِ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ
لَهُ وَلِيًّا مُرْسِدًا ﴿١٧﴾

وَتَحْسِبُهُمْ يَنفِكَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنَقَلْنَا عَنْهُمْ ذَاتَ
الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ
يَالْوَيْصِدِ الَّذِي يُوَالِطُ عَالِيَهُمْ ثَوَلَيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَكَلِمَاتٍ مِنْهُمْ رُجْبًا ﴿١٨﴾

وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ
قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا
أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ
فَكَابَعْتُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ
هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى
طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ
وَلَا يُسْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ

σας, θα σας πετροβολήσουν, ή θα σας αναγκάσουν να επιστρέψετε στη θρησκεία τους, και τότε ποτέ δεν θα πετύχετε".

21. Κι έτσι έχουμε κάνει την υπόθεσή τους γνωστή στο λαό, για να μάθουν ότι η υπόσχεση (η ανάσταση), του ΑΛΛΑΧ είναι αληθινή κι ότι δεν μπορούν να αμφιβάλλουν για την Ώρα (της Κρίσης). Για κοίτα! Φιλονικούσαν, συζητώντας μεταξύ τους την υπόθεση. (Μερικοί) είπαν: "Κτίστε πάνω τους, ένα οικοδόμημα. "Ο Κύριός τους, τους γνωρίζει πολύ καλά. Κι είπαν αυτοί που υπερίσχυσαν πάνω στην ιδέα τους: "Ας κτίσουμε - δίπλα - ένα τόπο λατρείας".

22. (Μερικοί) θα πουν ότι ήσαν τρεις, κι ο σκύλος τους ήταν "ο τέταρτος απ' αυτούς. Άλλοι θα πουν ότι ήσαν πέντε κι ο σκύλος τους ήταν ο έκτος. Αμφίβολες εικασίες για το άγνωστο. (Ακόμα άλλοι) θα πουν ότι ήταν επτά κι ο σκύλος τους ο όγδοος. Πες: " ο Κύριός μου γνωρίζει καλύτερα τον αριθμό τους, και πολύ λίγοι είναι εκείνοι που γνωρίζουν (τη φυσική κατάσταση) τους". Γι' αυτό να μη μπεις σε λογομαχίες που αφορούν αυτούς, εκτός για μια υπόθεση που είναι φανερή, και να μη συμβουλέψεις κανένα απ' αυτούς για την υπόθεση (των Κοιμωμένων) τους.

23. Ποτέ να μη λέγεις για κάτι ότι "εγώ, (είναι δέβαιο) ότι θα κάνω αυτό (κι αυτό) αύριο".

24. χωρίς να προσθέσεις: "Αν ο ΑΛΛΑΧ το επιθυμεί"! Να θυμάσαι τον Κύριό σου, αν κάποτε το ξεχνάς και να

أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ
وَلَنْ نُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا ﴿٦٠﴾

وَكَذَلِكَ عَزَّزْنَا عَلَيْهِمْ لِعِلْمِؤَانِكَ وَعَدَّ
اللَّهُ حَقًّا وَأَنَّ السَّاعَةَ لَأَرْبَبٌ فِيهَا إِذْ يَنْتَزِعُونَ
بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَدُّهُمْ
أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ
لَنَنْتَحِدَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٦١﴾

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ
خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ
سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ
مَا بَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمُ الْإِمْرَاءَ ظَهِيرًا
وَلَا تَسْتَفِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٦٢﴾

وَلَا تَقُولْ لِإِنشَاءِ إِي فَاعِلٌ ذَلِكَ عَدًّا ﴿٦٣﴾

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ
عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبٍ مِنْ هَذَا رَشَدًا ﴿٦٤﴾

λες "Ας με καθοδηγήσει ο Κύριός μου (τελικά) πιο κοντά σ' αυτό, στον ίδιο δρόμο".

25. Κι (έτσι) έμειναν στη Σπηλιά τους τριακόσια χρόνια και πρόσθεσαν (άλλα) εννέα.

26. Πες: "Ο ΑΛΛΑΧ γνωρίζει καλύτερα πόσο καιρό έμειναν. Κατέχει (τη γνώση απ') τα μυστικά των ουρανών και της γης. Πόσο (καθαρά) το βλέπει και πόσο (υπέροχα) ακούει! Δεν έχουν άλλο προστάτη, παρά μόνο Αυτόν, κι ούτε παίρνει κανένα συνεταίρο στις αποφάσεις Του.

27. (Ώ! Μουχάμμεντ!) Ανάγνωσε (διδάσκοντας) εκείνο που έχει εμπνευσθεί απ' το Βιβλίο του Κυρίου σου. Κανένας δεν μπορεί να αλλάξει τους Λόγους Του, και πουθενά δεν θα βρεις καταφύγιο άλλο, παρά μόνο σ' Εκείνο.

28. Και φύλαξε ευχαριστημένη την ψυχή σου με εκείνους που επικαλούνται το Κύριό τους το πρωί και το βράδυ αναζητώντας την ευχαρίστησή Του, και μην αφήσεις τα μάτια σου ν' αποστραφούν απ' αυτούς, επιδιώκοντας τα στολίδια και την πολυτέλεια της ζωής του κόσμου τούτου, ούτε να υπακούεις σ' οποιονδήποτε που την καρδιά του - έχουμε κάνει - να παραμελεί - να Μας θυμάται, και που η υπόθεσή του έχει ξεπεράσει τα όρια.

29. Και πες: " Η Αλήθεια πηγάζει απ'

وَلْيُثَوِّبِ فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ
وَأَزَادُوا وِتْسَاعًا ﴿٢٥﴾

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيثْوَأُ لَهُ، غَيْبُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ، وَأَسْمَعُ
مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ، مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ
فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾

وَأَنْتَ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ
لِكَلِمَاتِهِ، وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ
بِالْقُدُورَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ، وَلَا تَعْدُ
عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ
مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ، عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ
أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ، فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ

τον Κύριό σας". Κι αφήστε όποιοι θέλει, ας πιστέψει, κι όποιοι θέλει ας (την) αρνηθεί. Για τους άδικους, (τους κακοποιούς), έχουμε ετοιμάσει μια Φωτιά που (καπνός και φλόγες) έχουν περικυκλώσει όλους μέσα, σαν τείχη κι οροφή μιας σκηνής. Κι αν εκλιπαρήσουν ανακούφιση θα ανακουφιστούν με νερό - σαν τον λιωμένο (δρασμένο) λάδι που θα ψήσει το πρόσωπό τους. Τι άθλιο πιτό αυτό που πίνουν και τι άθλια είναι η διαμονή τους ! πόσο στενόχωρος τόπος για να πλαγιάσουν!

30. Για εκείνους όμως που πίστεψαν και έκαναν καλά (έργα), βέβαια Εμείς δεν θα αφήσουμε να χαθεί η αμοιβή κανενός που έχει κάνει μια καλή πράξη.

31. Γι' αυτούς θα είναι οι Κήποι της Αιωνιότητας, που από κάτω τους θα τρέχουν ποτάμια κι όπου θα στολιστούν με χρυσά βραχιόλια και θα ντυθούν με πράσινους χιτώνες από λεπτό μετάξι και κεντημένο (με διάφορα λουλούδια), και θα πλαγιάζουν πάνω σε υψωμένα θronιά. Πόσο εξαιρετική η αμοιβή! Και πόσο ευχάριστος τόπος για να πλαγιάσουν!

32. Και ανάφερε τους την παραβολή για τους δύο άνδρες. Στον ένα απ' αυτούς προμηθεύσαμε δύο κήπους με αμπελώνες από σταφύλια που τους είχαμε, περιφράξει με φοινικόδεντρα. Κι ανάμεσα στους δύο βάλαμε χωράφια φυτεμένα με σιτάρι.

33. Κι οι δύο κήποι καρποφόρησαν, και δεν αστόχησαν σε τίποτε. Στο μέσο τους κάναμε να τρέχει ένα ποτάμι.

فَلْيَكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهَا
سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَيْسِرُوا بَعَانُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ
يَشْوِي الْوُجُوهُ بِئْسَ الشَّرَابُ
وَسَاءَتْ مُرْتَقَقًا ﴿٢١﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
إِنَّا لَأَنْصِفُكُمْ أَجْرًا مِنْ أَحْسَنِ عَمَلِكُمْ ﴿٢٢﴾

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
يُحَلَّلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا
خُضْرًا مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِنِينَ
فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَقَقًا ﴿٢٣﴾

وَأَصْرِبُ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ
مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمْ بِبَخْلِ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا ﴿٢٤﴾

كُنَّا الْجَنَّتَيْنِ ۖ إِنَّتَ أَكْثَرًا وَلَمْ تَطْلُمِ رِيقَهُ شَيْئًا
وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا ﴿٢٥﴾

34. Άφθονα ήταν τα αγαθά που είχε (αυτός ο άνδρας), και είπε στον σύντροφό του αγωνίζοντάς του: "Εγώ έχω μεγαλύτερο πλούτο από εσένα και περισσότερη (τιμή και) δύναμη σε άνδρες (που με ακολουθούν)".

35. Κι μπήκε στον κήπο του - αδικώντας τον εαυτό του - και είπε: "Δεν νομίζω ότι θα εξαφανιστεί αυτό ποτέ,

36. "Κι ούτε νομίζω ότι η Ώρα (της Κρίσης) θα έρθει (ποτέ). Κι αν ακόμα επιστρέψω στον Κύριό μου, - στο σίγουρα - θα βρω (για αντάλλαγμα) κάτι τι καλύτερο απ' αυτό".

37. Είπε σ' αυτόν ο σύντροφός του κατά τη διάρκεια της φιλονικίας: "Μήπως αρνείσαι Εκείνον που σε έπλασε από χώμα, κι έπειτα από σταγόνα σπέρματος κι έπειτα σου έδωσε το σχήμα ενός άνδρα;

38. "Αλλά πιστεύω - το κατ' εμέ - ότι Αυτός είναι ο ΑΛΛΑΧ ο Κύριός μου, και δεν αποδίδω κανένα συνεταιίρο με τον Κύριό μου.

39. "Κι αν - καθώς μπαινεις στο κήπο σου - θα πεις: "Τι θαυμάσιο είναι αυτό που έγινε με την θέληση του ΑΛΛΑΧ! Δεν υπάρχει δύναμη, ειμή μόνο με το ΑΛΛΑΧ! Αν και με νομίζεις να έχω λιγότερο πλούτο και παιδιά από εσένα, (όμως)

40. ίσως ο Κύριός μου να μου χαρίσει κάτι το καλύτερο απ' τον κήπο σου, και

وَكَاثِلُهُ. ثُمَّ قَالَ لِصَاحِبِهِ. وَهُوَ مَحَاوِرُهُ:
 أَنَا أَكْرَمُكَ مَا لَمْ أَعَزُّ نَفْسًا ﴿٢١﴾

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ. وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ. قَالَ مَا أَظُنُّ
 أَن يَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ﴿٢٢﴾

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي
 لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنَهَا مُنْقَلَبًا ﴿٢٣﴾

قَالَ لَهُ. صَاحِبُهُ. وَهُوَ مَحَاوِرُهُ: أَكْفَرْتَ بِالَّذِي
 خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا ﴿٢٤﴾

لَيْكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٢٥﴾

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ
 إِلَّا بِاللَّهِ إِن تَرَنِ أَنَا أَقَلُّ مِنكَ مَا لَمْ أُولَدْ ﴿٢٦﴾

فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِن جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ

ίσως στείλει - πάνω απ' τον κήπο σου
αστροπελέκι απ' τον ουρανό, κάνοντας
το χώμα που γλιστρά! -

41. "Η να γίνει το νερό του (που
ποτίζει τον κήπο) να χαθεί κάτω απ' τη
γη, (σε σημείο) που να μη μπορείς να το
αντλήσεις".

42. Και περιζώθηκαν τα κτήματά του
όλα (από καταστροφή) τα φρούτα του κι
οι απολαύσεις του κι έμεινε με δεμένα -
σταυρωτά τα χέρια του, (λυπημένος) για
ό,τι ξόδεψε που (τώρα πια) έπεσε σε
κομμάτια πάνω στα θεμέλια τους, και
δεν μπορεί παρά να πει: "Αλίμονό μου!
Μακάρι να μην απέδιδα κανένα συνétaιρο
στον Κύριο μου!"

43. Και δεν υπήρχε γι' αυτόν, καμία
ομάδα να τον βοηθήσει απέναντι του
ΑΛΛΑΧ ούτε ήταν ικανός να
απελευθερώσει τον εαυτό του.

44. Εκεί (στον άλλο κόσμο η (μόνη)
προστασία έρχεται από το ΑΛΛΑΧ τον
Μόνο Αληθινό. Αυτός είναι ο Καλύτερος
για να ανταμείβει κι ο Καλύτερος για να
δίνει την επιτυχία.

45. Και ανάφερέ τους την παρομοίωση
της ζωής του κόσμου τούτου. Μοιάζει με
νερό που το Έχουμε στείλει από τον
ουρανό κάτω. Η δλάστηση της γης
ανακατεύθηκε μ' αυτό (και το
απορρόφησε), πολύ γρήγορα όμως έγιναν
ξερά καλάμια, που οι άνεμοι τα
σκόρπισαν. Και (μόνο) ο ΑΛΛΑΧ είναι
ο Παντοδύναμος.

عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحُ صَوِيدًا
رَلَقًا ﴿٤١﴾

أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤٢﴾

وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَيْهِ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا
وَهُي حَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي
لَمِ اشْتَرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٤٣﴾

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَمَا كَانَ مُنْصِرًا ﴿٤٤﴾

هَذَاكَ الْوَالِيَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٥﴾

وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ
مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْنَطَ بِهِ نَبَاتَ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ
هَشِيمًا نَذْرُهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
مُقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

46. Ο πλούτος και τα παιδιά είναι κόσμημα (που γοητεύουν) τη ζωή του κόσμου τούτου. Αλλά εκείνα που παραμένουν - οι Καλές Πράξεις - είναι του Κυρίου σου - άξιες μεγαλύτερης αμοιβής και δίνουν τις καλύτερες ελπίδες.

47. Και κατά τη μέρα που μετακινήσουμε τα βουνά, και(τότε) θα δεις τη γη γυμνή (σαν τεντωμένη επίπεδη επιφάνεια), και θα συγκεντρώσουμε όλους ένα σωρό και δεν θα παραλείψουμε κανένα απ' αυτούς.

48. Και θα παραταχθούν αραδιασμένοι, στο Κύριό σου (και θα τους λένε με την αναγγελία): "Να που ήρθατε σε Μας (γυμνοί) όπως σας έχουμε πλάσει την πρώτη φορά. Κι όμως λέγατε ότι δεν θα τηρούσαμε την υπόσχεση που δόθηκε σε σας ότι θα (Μας) συναντήσετε!"

49. Και το Βιβλίο (των Έργων) θα τοποθετηθεί στα χέρια (καθενός). Και θα βλέπεις τους ένοχους ταραγμένους από φόβο για ό,τι είναι (γραμμένο) σ' αυτό, και θα πουν: "Αλίμονο μας! Τι βιβλίο είναι αυτό! Δεν έχει αφήσει τίποτε - μικρό ή μεγάλο - αλλά, όλα τα έχει λογαριάσει!" Και θα βρουν όλα όσα έκαναν μπροστά τους. Και ο Κύριός σου δεν θα αδικήσει κανένα.

50. Κι ανέφερε όταν είπαμε στους αγγέλους "Σκύψετε (μέχρι κάτω) στην τιμή Αδάμ", όλοι (τότε) σκύψανε (εκτός απ' τον Ιμπλίσ. Ήταν ένας από τους δαίμονες (τζίνν) που παραβίασε την εντολή του

الْمَالِ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرًا أَمْ لَمْ

وَيَوْمَ نُسِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا

وَعُرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْتُمُوهُنَّ أُولَٰئِكَ لَكُمْ مَوْعِدٌ

وَوَضِعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْمُعْجِرِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لَٰهَذَا الْكِتَابِ لَا يَغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظُنُّ رَبُّكَ

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَسْتَحِدُّونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أُولَٰئِكَ مِنْ دُونِ

Κυρίου του. Μήπως - λοιπόν - θα πάρετε αυτόν και τη γενιά του προστάτες (καλύτερα) από Μένα; Αυτοί είναι για σας εχθροί! Πόσο άθλιο - για τους άδικους- είναι η ανταλλαγή !

51. Δεν τους έδειξα τη δημιουργία των ουρανόων και της γης, (και δεν τους έδειξα) ούτε (ακόμα) πως τους δημιούργησα, και δεν επρόκειτο να πάρω για βοηθούς αυτούς που παρασύρουν (τους ανθρώπους) στην πλάνη!

52. Και κατά τη Μέρα θα πει: "Καλέσετε αυτούς για τους οποίους πιστεύετε ότι είναι συνέταιροί Μου και τους κάλεσαν, αλλά δεν απάντησαν σ' αυτούς, κάναμε γι' αυτούς ένα τόπο κοινής απώλειας.

53. Και οι ένοχοι είδαν τη Φωτιά, και βεβαιώθηκαν ότι θα πέσουν μέσα, από την οποία ποτέ δεν θα βρουν διέξοδο.

54. Έχουμε εξηγήσει με διάφορους τρόπους σ' αυτό το Κοράνιο - για το καλό των ανθρώπων - (με) κάθε είδος από παρομοιώσεις (παραδείγματα). Κι όμως ο άνθρωπος αμφοιθητεί περισσότερα απ' όλα τα όντα.

55. Και δεν εμπόδισε τους ανθρώπους να πιστέψουν, - τώρα που τους έφτασε η καθοδήγηση (δεν τους εμπόδιζε) να παρακαλέσουν για συγχώρηση του Κυρίου τους, παρά να τους χτυπήσει ό,τι χτύπησε τους προγόνους ή να έρθει η τιμωρία αντιμέτωπα!

وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ يَفْسُ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥١﴾

﴿٥١﴾ مَا أَنشَدْنَهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْلَقَ أَنفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ مَتَّجِدًا الْمُضِلِّيْنَ عَضُدًا ﴿٥٢﴾

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَادْعُوهُمْ فَلَنُجِيبُنَّهُمْ أَجْرًا وَعَجَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴿٥٣﴾

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَافِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرَفًا ﴿٥٤﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرِ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٥﴾

وَمَا مَعَ النَّاسِ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ أُولَىٰ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾

56. Και δεν στείλαμε τους αποστόλους παρά μόνο για να δώσουν ευχάριστα νέα και για να προειδοποιήσουν. Οι Άπιστοι όμως αμφισβητούν για να εξασθενήσουν το δίκαιο με το άδικο και μεταχειρίστηκαν ειρωνικά τα Εδάφια (Αγιάτ) Μου και τις προειδοποιήσεις!

57. Ποιος λοιπόν είναι πιο άδικος από εκείνον που έχει διδαχθεί τα Εδάφια του Κυρίου του, κι όμως απέστρεψε (απομακρύνθηκε) απ' αυτό και λημόνησε τις πράξεις που τα χέρια του παρουσίασαν; Βέβαια θέσαμε πέπλο πάνω στις καρδιές τους, για να μη το καταλαβαίνουν, και κουφαμάρα στ' αυτιά τους. Κι αν τους καλέσεις στο (δρόμο) της καθοδήγησης, ποτέ δεν θα καθοδηγηθούν.

58. Κι όμως ο Κύριός σου είναι Πολυεπειικής και Πολυέλεος. Αν ήταν να τους καλέσει για λογαριασμό γι' αυτό που έχουν κερδίσει (απ' τα έργα τους), θα μπορούσε να επισπεύσει την Τιμωρία τους. Όμως έχουν την ορισμένη τους ώρα, που πέρα απ' αυτή δεν πρόκειται να βρουν καταφύγιο.

59. Έτσι έχουμε καταστρέψει εκείνα τα χωριά, όταν διέπραξαν αδικίες, αλλά ορίσαμε μια ορισμένη ώρα για την καταστροφή τους.

60. Και ανάφερε όταν είπε ο Μωυσής στον υπηρέτη του: "Δεν θα υποχωρήσω μέχρις ότου φτάσω στη διασταύρωση των δύο θαλασσών, ή (ακόμα) έστω κι αν περάσω αιώνες κι αιώνες ταξιδεύοντας".

وَمَا تُرْسِلَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ
الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا نُذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ، فَأَعْرَضَ عَنْهَا
وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ
أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا
وَإِنْ نَدَعُهُمْ إِلَى الْهُدَى
فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٧﴾

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ
بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ
مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيِلًا ﴿٥٨﴾

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَمَوْا
وَجَعَلْنَا الْيَمَّ بَيْنَهُمْ مَمْرَعًا ﴿٥٩﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ
أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾

61. Όταν όμως έφτασαν τη διασταύρωση (το σημείο που ενώνονταν οι δύο θάλασσες) είχαν ξεχάσει το ψάρι τους, που πήρε το δρόμο του μέσα στη θάλασσα (ίσια) σαν μέσα από σήραγγα.

62. Κι όταν πια πέρασαν (κάποια απόσταση) είπε (ο Μωυσής) στον υπηρέτη του : "Φέрте μας το πρωινό φαγητό μας. Έχουμε - στ' αλήθεια - πολύ κουραστεί απ' το ταξίδι μας αυτό".

63. Του Απάντησε: "Μήπως παρατήρησες (τι συνέβηκε) όταν καταφύγαμε στο βράχο; Πράγματι ξεχάσα το ψάρι. Και μόνο ο Σατανάς ήταν εκείνος που μ' έκανε να ξεχάσω να το θυμηθώ. Και πήρε το δρόμο του μέσα στη θάλασσα με περίεργο τροπο!"

64. Είπε (ο Μωυσής): "Αυτό ήταν που επιζητούσαμε" κι επέστρεψαν πίσω ακολουθώντας τα ίχνη τους, (το μονοπάτι απ' όπου ήρθαν).

65. Τότε βρήκαν έναν δούλο απ' αυτούς που Μας λατρεύουν, που τον είχαμε ελεήσει με δική Μας χάρη, και του διδάξαμε τη Γνώση φωτίζοντάς τον από Μας.

66. Ο Μωυσής είπε σ' αυτόν: "Μήπως μπορώ να σε ακολουθήσω - με σκοπό - να με διδάξεις κάτι τι απ' την Αλήθεια που σου έχει διδαχθεί";

67. Είπε (ο άλλος): "Βέβαια εσύ δεν θα είσαι ικανός να υπομένεις μαζί μου! (για να μάθεις).

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا
فَاتَّخَذَ سَيْلُهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿١١﴾

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنِّي نَسِيتُ
الْحُوتَ وَمَا أَنَسِيتهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ
فَاتَّخَذَ سَيْلُهُ فِي الْبَحْرِ مَجْمَأً ﴿١٢﴾

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوْتِينَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ
الْحُوتَ وَمَا أَنَسِيتهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ
وَآتَّخَذَ سَيْلُهُ فِي الْبَحْرِ مَجْمَأً ﴿١٣﴾

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبِغُ فَارْتَدَّا عَلَى آثَارِهِمَا
قَصَصًا ﴿١٤﴾

فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا إِتَّيْنَاهُ رَحْمَةً
مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿١٥﴾

قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَعْلَمُكَ عَلَىٰ أَنْ تَعْلَمَنَ
وَمَا عَلَّمْتَ رُسُلًا ﴿١٦﴾

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿١٧﴾

68. "Και πώς μπορείς να έχεις υπομονή για πράγματα τα οποία εσύ δεν έχεις πείρα;"

69. Είπε (ο Μωυσής): "Θα με θρεις - αν ο ΑΛΛΑΧ το θέλει - υπομονετικό, και δεν θα παρακούσω σε καμία διαταγή σου".

70. Είπε (ο άλλος): "Αν - λοιπόν- θέλεις να με ακολουθήσεις, μη με ρωτάς για τίποτε έως ότου εγώ ο ίδιος σου μιλήσω αναφορικά μ' αυτό".

71. Και προχώρησαν κι οι δύο μέχρις ότου, σαν ανέβηκαν στο πλοίο, εκείνος το τρύπησε. Είπε ο (Μωυσής): "Μήπως το έχεις τρυπήσει για να πνίξεις αυτούς που βρίσκονται μέσα; Πράγματι έχεις διαπράξει ενοχή !

72. Είπε: "Μα δεν σου είπα, ότι δεν θα μπορέσεις να υπομένεις μαζί μου";

73. Είπε (ο Μωυσής): "Μη με επιπλήττεις που έχω ξεχάσει, και μη με πικραίνεις δυσκολεύοντας την υπόθεσή μου".

74. Και προχώρησαν (οι δύο) πάλι μέχρις ότου μόλις συνάντησαν ένα εφήβο, τον σκότωσε. Κι είπε (ο Μωυσής): "Σκότωσες ένα αθώο πρόσωπο; που δεν (σκότωσε) άλλο πρόσωπο; "Έχεις κάνει ένα ρυπαρό πράγμα!"

75. Είπε (απαντώντας): "Δεν σου είπα ότι δεν θα μπορέσεις να υπομένεις μαζί

وَكَيْفَ نَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خَيْرًا ﴿٦٨﴾

قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا
وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ
حَتَّىٰ أُحَدِّثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ
أَخْرَقْنَاهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧١﴾

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾

قَالَ لَا تَأْخُذْ بَعِثْ بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرهِقْنِي
مِنْ أَمْرِي عَسْرًا ﴿٧٣﴾

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتِ
نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٤﴾

❖ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ

μου";

76. Είπε (ο Μωυσής): Αν σε ξαναρωτήσω για οτιδήποτε πράγμα μετά απ' αυτό, μη με κρατήσεις στη συντροφιά σου. Ήδη σου έχω ζητήσει απ' τη μεριά μου (πλήρη) συγγνώμη.

77. Και προχώρησαν (οι δύο) μέχρις ότου μόλις έφτασαν στους κατοίκους ενός χωριού, ζήτησαν απ' αυτούς τροφή. Αλλ' αυτοί αρνήθηκαν να τους φιλοξενήσουν. Βρήκαν (τότε) εκεί ένα τοίχο που κόντευε να πέσει κάτω, κι εκείνος τον ξανάκτισε. Είπε (ο Μωυσής): αν ήθελες θα μπορούσες να πάρεις γι' αυτό κάποια αμοιβή!"

78. Είπε (απαντώντας): "αυτός είναι, ο χωρισμός μεταξύ μου και μεταξύ σου : (θα χωρίσουμε). Τώρα θα σου πω την εξήγηση (των πραγμάτων αυτών) που γι' αυτό ήσουν ανίκανος να κάνεις υπομονή.

79. Αναφορικά με το πλοίο, ανήκε (τούτο) σε (ανθρώπους) δυστυχιωμένους, που εργάζονταν στη θάλασσα. Θέλησα να το αχρηστεύσω, γιατί πίσω τους ήταν κάποιος βασιλιάς που έπαιρνε κάθε καλό πλοίο με τη βία.

80. "Αναφορικά με τον έφηβο, οι γονείς του ήταν απ' τους Πιστούς, και φοδηθήκαμε μήπως τους πικράνει από επίμονη αδικία κι απιστία (στον ΑΛΛΑΧ και στον άνθρωπο).

81. "Γι' αυτό θελήσαμε, ο Κύριος να δώσει σ' αυτούς σε αντάλλαγμα (ένα γιο) καλύτερο απ' αυτόν σε αγνότητα

صَبْرًا ﴿٧٥﴾

قَالَ إِنْ سَأَلْتِكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَذَا فَلَا تُصَحِّحْنِي

قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عَذْرًا ﴿٧٦﴾

فَأَنْطَلَقَا حَتَّى إِذَا نَيَّيْنَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعْنَا أَهْلَهَا

فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوا هُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ

أَنْ يَنْقُضَ فَاقَامَهُ، قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ

عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٧﴾

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِمَا أُوِيلِ

مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ

فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ

مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾

وَأَمَّا الْفُلَانُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا

أَنْ يُرِهَقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّنَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً

وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨١﴾

(διαγωγή), και πλησιέστερο στη στοργή (προς τους γονείς του).

82. "Αναφορικά με τον τοίχο, ανήκε (τούτο) σε δύο νέα ορφανά παιδιά στην πόλη. Κάτω απ' αυτό (τον τοίχο) υπήρχε θησαυρός δικός τους. Ο πατέρας τους ήταν ένας ενάρετος (άνθρωπος). Ο Κύριός σου θέλησε να φτάσουν την ηλικία της μεγάλης τους δύναμης (να ενηλικιωθούν), και (να αποκτήσουν) βγάζοντας το θησαυρό τους) ευσπλαχνία (και τιμή) από τον Κύριό σου - 'Όλα αυτά δεν τα έκανα από δική μου θέληση. Αυτή είναι η εξήγηση (γι' αυτά τα πράγματα) που ήσουν ανίκανος να κρατήσεις πάνω τους υπομονή "

83. (Ω! Μουχάμμεντ!) Σε ρωτάνε και αναφορικά με τον Δουλ - Καρνέϊν (τον Δίκερο βασιλιά). Να πεις: "Θα σας διηγηθώ κάτι από την ιστορία του".

84. Είχαμε στήσει τη δύναμή του πάνω στη γη και του δώσαμε τον τρόπο και τα μέσα για κάθε σκοπό.

85. Κάποιο δρόμο ακολούθησε.

86. Μέχρις ότου, όταν έφτασε εκεί όπου δύει ο ήλιος, τον βρήκε να βασιλεύει σε μια πηγή από πυρωμένο νερό! Δίπλα της βρήκε ένα λαό, (και τότε) είπαμε: "Ω! Βασιλεύ Δουλ - Καρνέϊν ! να τους τιμωρήσεις ή να τους μεταχειριστείς με καλοσύνη".

87. Είπε: "Όποιος αδικεί αυτόν θα τιμωρήσω κι έπειτα θα επιστρέψει στον

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ
وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا
فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا
كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتَهُ عَنْ أَمْرِي
ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا
عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَسْبَابًا ﴿٨٤﴾

فَاتَّبَعَ سَبَبًا ﴿٨٥﴾

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَقْرَبَ الْمَشْرِيقِ وَجَدَهَا تَعْرُبُ فِي عَيْنٍ
حَمِيمَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ
إِمَّا نَن تَعَذِّبُ وَإِمَّا نَن تَجْعَلُ فِيهِمْ حَسَنًا ﴿٨٦﴾

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ

Κύριό του, ο Οποίος θα τον τιμωρήσει με ανυπόφορο βάσανο.

88. 'Όποιος - όμως - πιστεύει και κάνει έργα αγαθά, θα έχει μια εξαιρετική αμοιβή, και εύκολο θα είναι το καθήκον του καθώς διατάζουμε να το εκτελέσει" '

89. 'Επειτα ακολούθησε (κάποιον άλλο) δρόμο,

90. μέχρις ότου, όταν ήρθε εκεί όπου ανατέλλει ο ήλιος, τον βρήκε ν' ανατέλλει πάνω σ' ένα λαό που δεν του είχαμε προμηθεύσει καμία προφύλαξη εναντίον (του ηλίου).

91. 'Ετσι ήταν η ιστορία του Δουλ-Καρνείν κι Εμείς έχουμε πλήρη γνώση γι' ότι έχει γίνει.

92. 'Επειτα ακολούθησε (άλλο) δρόμο,

93. μέχρις ότου, όταν έφτασε (σε μια περιοχή) ανάμεσα σε δύο φράγματα, βρήκε από κάτω τους ένα λαό, που δεν μπορούσε να καταλάβει μια λέξη.

94. Του είπαν: "Ω! Δουλ - Καρνείν, (Εσύ που είσαι Δίκερος)! (ο λαός) των Παγκούγκ και Μαγκόγκ κάνουν μεγάλη καταστροφή στη γη. Μήπως - αν σου πληρώσουμε χορήγηση - θα μπορέσεις να σηκώσεις φράγμα ανάμεσα σε μας και σ' αυτούς";

95. Είπε: Η δύναμη (που έχει εγκαταστήσει σ' μένα ο Κύριός μου είναι καλύτερη (απ' την αμοιβή σας). Βοηθείστε

فِعْلَهُ، عَذَابًا نَّكَرًا ﴿٨٧﴾

وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ

الْحَسَنَىٰ وَسَنُقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرٍ يُرِيدُ ﴿٨٨﴾

ثُمَّ اتَّخَذَ سَبِيلًا ﴿٨٩﴾

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ

لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾

كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾

ثُمَّ اتَّخَذَ سَبِيلًا ﴿٩٢﴾

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا

لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾

قَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَاءْنَا وَمَا جِئْنَا

بِمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ تَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا

عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ

وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾

με (πρόθυμα) και δυνατά. Θα ανεγείρω ένα (αδιαπέραστο) εμπόδιο ανάμεσα σε σας κι εκείνους.

96. "Φέρτε μου σιδερένιες πλάκες". Τέλος, όταν γέμισε το χώρο ανάμεσα στις δύο (απότομες μεριές) των βουνών, είπε: "Φυσηξτε (με τους φυσητήρες)". Κι έλεпта όταν πια έγινε σα φωτιά, είπε: "Φέρτε μου, για να μπορέσω να χύσω πάνω του, λιωμένο μολύδι".

97. Έτσι έγιναν ανίσχυροι να το σκαρφαλώσουν κι ούτε μπόρεσαν να το τρυπήσουν.

98. Είπε: "Αυτό είναι (έργο) της ευσπλαχνίας του Κυρίου μου. Σαν φτάσει όμως η υπόσχεση του Κυρίου μου, θα το κάνει σκόνη. Κι αληθινή είναι η υπόσχεση του Κυρίου μου".

99. Και τότε θα τους αφήσουμε - σ' αυτή την ημέρα - να κλυδωνίζονται σα κύματα ο ένας με τον άλλο. Και θα φυσηξει στη σάλπιγγα και θα τους μαζέψουμε όλους μαζί.

100. Και θα παρουσιάσουμε μπροστά στους Άπιστους την Κόλαση - εκείνη την ημέρα - για να δουν την έκτασή της,-

101. (στους Άπιστους) που τα μάτια τους είχαν σκεπαστεί (ώστε να μη δουν τα Σημεία Μου) και δεν Με θυμόντουσαν κι ακόμα ήταν ανίκανοι να ακούσουν.

102. Μήπως οι Άπιστοι νόμισαν ότι θα μπορούσαν να πάρουν τους δούλους

أَنُوفِي زُبُرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ
قَالَ انفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أُنُوفِي أَفْرِغْ
عَلَيْهِ قَطْرًا ﴿١١٦﴾

فَمَا اسْتَطَعُوا أَن يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَعُوا
لَهُ نَقَبًا ﴿١١٧﴾

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ
وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿١١٨﴾

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجٌ فِي بَعْضٍ وَنَفَخْنَا فِي الصُّورِ
جَمْعَهُمْ جَمًّا ﴿١١٩﴾

وَعَرَّضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرَضًا ﴿١٢٠﴾

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غَطَاءٍ عَن ذِكْرِي
وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿١٢١﴾

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَسْجُدُوا عِبَادِي مِن دُونِي

Μου - για προστάτες - αντί Εμού;(Και δέβαια) έχουμε ετοιμάσει την Κόλαση για τους Άπιστους για να (τους) φιλοξενήσει.

103. Να πεις: "Μήπως θέλετε να πληροφορηθείτε γι' αυτούς που τα έργα τους είναι μάταια;

104. Αυτούς που οι προσπάθειές τους έχουν καταναλωθεί στη ζωή αυτού του κόσμου, νομίζοντας ότι απόκτησαν αγαθά με τα έργα τους";

105. Αυτοί είναι που αρνούνται τα Σημεία και τη συνάντηση του Κυρίου τους, (στη Μέλλουσα Ζωή). Μάταια θα είναι τα έργα τους, κι ούτε κατά την Ημέρα της Κρίσης θα δώσουμε κάποιο ενδιαφέρον γι' αυτά.

106. Αυτή θα είναι η αμοιβή τους: Κόλαση, επειδή αρνήθηκαν την Πίστη, και πήραν τα σημεία Μου, και τους Απεσταλμένους Μου στ' αστεία.

107. Εκείνοι όμως που πίστεψαν κι έκαναν αγαθές πράξεις, θα έχουν τους Κήπους του Παράδεισου για διαμονή.

108. Εκεί θα μένουν (για πάντα), και καμιά αλλαγή δεν θα επιθυμήσουν να γίνει γι' αυτούς.

109. Να πεις: "Αν η θάλασσα γινόταν μελάνι (για να γραφούν) τα λόγια του Κυρίου μου, γρήγορα θα εξαντληθεί (το νερό της) πριν εξαντληθούν οι λόγοι του Κυρίου μου, ακόμα κι αν αυξάναμε - για βοήθειά της- άλλη όμοια θάλασσα".

أُولَئِكَ إِنَّا أَعَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿١٠٣﴾

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٤﴾

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يُحْسِبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٥﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ. هُجِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا ﴿١٠٦﴾

ذَلِكَ جَزَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُولًا ﴿١٠٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٨﴾

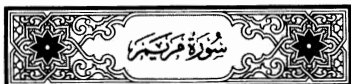
خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٩﴾

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لَكَلَّمْتُ رَبِّي لَفُيِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ نَفُذَ كَلِمَتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِبَيْتِلِهِ مَعْدًا ﴿١١٠﴾

110. Να πεις: "Δεν είμαι παρά ένας άνθρωπος σαν κι εσάς, (αλλά) η έμπνευση έχει έλθει σε μένα, ότι ο Θεός σας είναι ένας Θεός (ΑΛΛΑΧ). Όποιος προσδοκεί να συναντήσει το Κύριό του, ας κάνει καλές πράξεις, και - λατρεύοντας το Κύριό του - ας μη παραδέχεται κανέναν (άλλον) για συντάιρό (Του)."

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌُ
وَإِذْ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا
وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

(19) Σούρα Μέρριεμ
(Η Μαριάμ)

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Κ. Χ. Γιε. Α. Σ. = (Κιαφφ, Χα, Γιε, Αϊν, Σαντ)*.

كَهَيَعَصَّ ﴿١﴾

2. Αυτή είναι μια αφήγηση της Φιλανθρωπίας του Κυρίου σου στον δούλο Του Ζαχαρία.

ذَكَرْ رَحْمَتَ رَبِّكَ عَبْدَهُ، زَكَرِيَّا ﴿٢﴾

3. Κοίτα όταν φώναζε καλώντας - μυστικά - τον Κύριό του,

إِذْ نَادَى رَبَّهُ، نِدَاءً خَفِيًّا ﴿٣﴾

4. (στην προσευχή του): "Κυριέ μου! Έχουν ατονήσει - πια - σ' έμένα τα κόκαλά μου, και τα μαλλιά του κεφαλιού (μου) λάμπουν γκριζα, ποτέ όμως δεν έπαυσα - Κυριέ μου - να είμαι άτυχος κατά τις προς Σε επικλήσεις μου!

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَأَشْتَعَلَ الرَّأْسُ
سَبِيًّا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾

5. Κι εγώ φοβούμαι (να μη κάνουν καλό) οι συγγενείς μου με τους ανθρωπους και να μην φυλάττουν το νόμο Σου) μετά από μένα. Κι η σύζυγός μου είναι στείρα. Χάρισέ μου - λοιπόν - ένα κληρονόμο

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ
أُمَّرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾